

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/151/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010255
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515010255.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému P. O. pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 24. novembra 2015 odvolanie obžalovaného P. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10. septembra 2015, sp. zn. 1T/86/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného P. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10. septembra 2015, sp. zn. 1T/86/2015, bol obžalovaný P. O. uznaný za vinného pod bodom 1 a 2 z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ od presne nezisteného času do 12.03.2015 v obci A. v rodinnom dome číslo XXX sexuálne zneužil mal. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že pristúpil k maloletej a požadoval od nej, aby ho spravila, následne maloletej hlavu pritlačil k svojmu lonu, napriek nesúhlasu maloletej, vložil svoj pohlavný úd do jej úst a orálne ho musela uspokojiť až do vyvrcholenia, a v piatok v presne nezistený deň v približnom čase medzi 21.30 hod. a 23.30 hod. tiež od maloletej požadoval, aby mu rukou masturbovala jeho pohlavný úd, čo aj spravila až do vyvrcholenia,

2/ od presne nezisteného času do 12.03.2015 v obci A. v rodinnom dome číslo XXX sexuálne zneužil mal. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že počas toho ako sedela v kresle, bozkával ju na pery a ľavou rukou ju chytil za prsia.

Za tento trestný čin bol obžalovaný P. O. odsúdený podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola mal. Q. P., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom A. č. XXX, zastúpená opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom - odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný P. O. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania a jeho doplneniach prostredníctvom obhajkyne poukazoval na to, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalované skutky spáchal. Práve naopak, on sa rodine poškodenej

snažil vždy pomáhať. Z dôkazov, ktoré ho podľa nesprávneho názoru súdu prvého stupňa mali zo spáchania skutkov usvedčovať, poukázal na znalecký posudok o jeho duševnom stave, v ktorom okrem klinickej anamnézy úplne absentuje odôvodnenie potrebnosti uloženia ochranného liečenia jeho osobe. Pokiaľ ide o znalecký posudok psychológa na maloleté Q. a Q., ten nezohľadňuje ich predchádzajúce skúsenosti so sexuálnym zneužívaním zo strany ich otca a pokiaľ on aj správnosť oboch citovaných znaleckých posudkov napádal, nebolo mu umožnené pribratie do konania iných znalcov, čím bola porušená zásada kontradiktórnosti konania, keď okrem jeho návrhu v uvedenom smere okresný súd bez odôvodnenia zamietol aj všetky jeho ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré v priebehu konania na súde navrhol vykonať. Ďalej poukázal na nezrovnalosti v svedeckých výpovediach F. X., matky maloletej poškodenej, ktorá sa rozdielne vyjadrovala ku skutku, ktorý mala pozorovať cez okno v čase, keď maloletú on údajne chytal za prsník a bozkával, pretože údajný bozk popisovala rozdielne: najskôr ako bozk milenecký, potom iba ako pusu na pery; tiež rozdielne popisovala jeho údajné správanie po incidente, okolnosti, za ktorých mal on darovať maloletej Sabine prsteň a retiazku a jednou z najpodstatnejších skutočností, ktorá aj logicky odôvodňuje jej možný motív navádzať svoje dcéry na svedectvo v jeho neprospech je okolnosť, že on odmietol jej návrh na ich spolužitie, čo mohlo byť spúšťačom správania, ktoré F. X. podnietilo naviesť svoje dcéry k výpovediam v jeho neprospech. Ďalším možným motívom takejto vymyslenej výpovede maloletej Q. P. v jeho neprospech mohla byť jej žiarlivosť, týkajúca sa práve jej sestry Q., keďže aj podľa matky maloletých bol on medzi všetkými deťmi natoľko obľúbený, že na seba navzájom žiarlili a preto si maloletá Q. mohla opisované udalosti vymyslieť práve z dôvodu, aby zabránila jeho kontaktu s mal. Q. a aby sa mohol viac venovať jej. Na podklade uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. jeho oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomných vyjadreniach k odvolaniu obžalovaného a jeho doplnkov poukázala na to, že nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom bolo vykonaných množstvo dôkazov jednoznačne preukazujúcich vinu obžalovaného. Výsluchy maloletých svedkýň Q. P., nar. XX.XX.XXXX a Q. P., nar. XX.XX.XXXX boli vykonané kontradiktórnym spôsobom za dodržania podmienok § 135 Tr. por. i v prítomnosti znalca z odboru klinickej psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, ktorý u oboch konštatoval, že sú schopné na prežitie udalosti si spomenúť, tieto si aj vybaviť z pamäti a len výrazné problémy tieto skutočnosti logicky usporiadať v čase a tiež ich chudobná slovná zásoba im spôsobuje ťažkosti spomenuté prežité skutočnosti vhodne a presne verbalizovať. Naopak, znalci z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie bez akýchkoľvek pochybností aj na podklade vykonaného PPG vyšetrenia u obžalovaného konštatovali jeho heterosexuálnu orientovanosť na dievčatá vo veku puberty. O záveroch znaleckých posudkov, ktoré boli znalcami prezentované aj na hlavnom pojednávaní a navyiac v plnom rozsahu odpovedali aj doplňujúce otázky, tak nevznikli žiadne pochybnosti o úplnosti a spoľahlivosti týchto znaleckých posudkov a teda nie je na mieste obžalovaným navrhovaný postup v zmysle § 146 Tr. por.. V predmetnej trestnej veci bol skutkový stav náležite zistený a vzhľadom na všetky uvedené okolnosti navrhla odvolanie obžalovaného P. O. podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného P. O. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. októbra 2015, na verejnom zasadnutí dňa 24. novembra 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného P. O. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci (správne potom aj podľa názoru súdu druhého stupňa odmietol návrhy obžalovaného P. O. na doplnenie dokazovania, pretože ním navrhnuté dôkazy neboli takého charakteru, ktoré by boli spôsobilé prispieť k objektívnejšiemu zisteniu skutkového stavu veci - včítane návrhu obžalovaného na vypracovanie ďalších znaleckých posudkov, keď vo vzťahu k tým, ktoré boli v prejednávanej trestnej veci vyhotovené, neboli zistené žiadne pochybnosti o správnosti ich záverov a znalci ich predniesli aj na hlavnom pojednávaní s tým, že prítomné strany sa k záverom

znaleckých posudkov mali nielen možnosť vyjadriť, ale v prípade pochybností o ich správnosti aj požiadať znalcov o vysvetlenie a doplnenie posudku) a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného P. O. (zákonu zodpovedajúcim spôsobom pritom vyhodnotil ich nízku vierohodnosť, neobjektívnosť a nelogickosť najmä s poukazom na obžalovaným rozporuplne popisovanú údajnú okolnosť, podľa ktorej mu poškodená mal. Q. P. mala sama vojsť rukou pod tepláky a chytiť jeho pohlavný úd a jej následné údajné iniciatívne správanie až po snahu uspokojiť ho pohybom penisu hore-dolu, keď pritom pri jednej z výpovedí uvádzal, že takéto počítanie maloletej trvalo asi jednu minútu napriek tomu, že on ju k ničomu nenavádzal), ale predovšetkým o spontánnu usvedčujúcu svedeckú výpoveď mal. Q. P., vykonanú zákonným spôsobom, s ktorou navyiac korešpondovali nielen svedecké výpovede jej matky F. X. a sestry mal. Q. P., ale nepriamo aj výpovede svedkyne T. C. a čiastočne i svedka P. V., ale tiež aj závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria a sexuológia vo vzťahu k potvrdeniu sexuálnej orientácie obžalovaného na dievčatá vo veku puberty a závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie X. T. B. vo vzťahu k psychologickému vyšetreniu maloletých Q. P. a Q. P., tiež obsah spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/112/2001, z ktorého bolo zistené, že obdobného protiprávneho konania s tým istým druhom predmetu útoku trestného činu sa obžalovaný už v minulosti dopustil (a bol zaň aj právoplatne odsúdený na podmienený trest odňatia slobody, ktoré odsúdenie však už má zo zákona zahľadené, tak že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený) a o ďalšie listinné dôkazy, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného P. O.. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného P. O. zo spáchania obidvoch žalovaných skutkov, uvedených vo výroku napadnutého rozsudku pod bodmi 1 a 2. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu skutkovým zisteniam nepovažoval preto odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného P. O. zhodne s obžalobným návrhom pod bodom 1 a 2 ako pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Nepodmienený trest odňatia slobody uložený obžalovanému P. O. pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. (rozpätie od 3 až do 10 rokov) vo výmere 4 roky zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného P. O. spoločnosťou tak, ako na to vecne správne poukázal v napadnutom rozsudku už okresný súd. Tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného P. O. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k týmto výrokom, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného. So zreteľom na uvedené skutočnosti, keďže správny a v súlade so zákonom je aj výrok, ktorým okresný súd uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou ako aj výrok o náhrade škody, ktorý má svoje opodstatnenie v ustanovení v § 288 ods. 1 Tr. por., krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného

skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného P. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.